

Jiří Stránský : Několik slov

Dřív než cokoliv, musím oznámit (a snad i varovat), že neumím žádné výtvarné dílo / ale i jakékoliv jiné umělecké dílo) nahlížet (ba i naslouchat) jinak než vlastním vnímáním. Prostě se mi něco líbí a něco ne. Uměleckých historiků a uměleckých kritiků si moc vážím, ale nerozumím jim. Jistěže je to dáno i mou nízkou vzdělaností. Přesto jsem však přesvědčen, že mé srdce a má duše mají takovou míru vzdělanosti, že se na ni mohu spolehnout. Také v tom hraje velkou roli mé rozeznání, co je póza a co není.

Tihle mladí lidé (a komu se nezdají mladí, ať se popasuje se mnou) určitě nepózuji. Čiší z nich upřímnost i um podepřený usilováním srdcí a zkušeností. I profesionalita, které si hluboce vážím.

Zkrátka: líbí se mi.

V čase, kdy našim očím a uším předvádějí své naparovací tanečky neumětelové, v čase osvěcování i nejhoršího konzumu je dobré a potřebné předložit k posouzení něco, co má cenu.

Radujme se: má to cenu.